

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 216.211 van 10 november 2011

in de zaak A. 190.386/VII-37.287.

In zake : PARTENA ONAFHANKELIJK ZIEKENFONDS
VLAANDEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Filip Dewallens en An Vijverman
kantoor houdend te 3000 Leuven
Mechelsestraat 107-109
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 november 2008, strekt tot de nietigverklaring van "het Ministerieel Besluit van 29 augustus 2008 houdende de definiëring van de objectieve parameters en de programmatie voor de subsidiëring van de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 oktober 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Dierickx, die loco advocaten Filip Dewallens en An Vijverman verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Samuel Mens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk (hierna : decreet van 19 december 1997) voorzag vóór 1 januari 2010 onder meer in de mogelijkheid tot oprichting van centra voor algemeen welzijnswerk (hierna : ICAW's) die wegens hun organisatie of werking behoren tot een ziekenfonds of een landsbond van ziekenfondsen.

3.2. Door het woonzorgdecreet van 13 maart 2009 werden de ICAW's uit het decreet van 19 december 1997 gelicht om voortaan als "diensten

voor maatschappelijk werk van het ziekenfonds" te worden opgenomen in het woonzorgdecreet zelf. Aan de hand van objectief meetbare criteria wordt de programmatie voor deze diensten bepaald, zodat ofwel elk erkend ziekenfonds ofwel elke erkende landsbond van ziekenfondsen een proportioneel aandeel in die programmatie heeft.

3.3. De subsidiëring van de diensten maatschappelijk werk van het ziekenfonds wordt thans geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers.

3.4. De vereffening van de subsidie-enveloppen gebeurt overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2001 ter uitvoering van het decreet van 19 december 1997.

Artikel 20, § 1, van dit besluit bepaalt het volgende :

"De secretaris-generaal stelt het bedrag vast van de subsidie-enveloppen die aan de respectieve centra zullen worden toegekend. Hij houdt hierbij onder meer rekening met de aard en de omvang van de door het centrum verleende hulp- en dienstverlening, de werkings- en managementkosten van het centrum, en het volume van tewerkstelling van het centrum".

Artikel 35 van hetzelfde besluit bepaalt onder meer, ingevolge een wijziging met terugwerkende kracht vanaf 1 september 2006, dat vanaf 1 januari 2009 de subsidie-enveloppen van de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen, in afwijking van artikel 20, § 1, worden samengesteld uit een forfaitair bedrag per erkende voltijdse equivalent. De minister dient de nodige overgangsmaatregelen te bepalen voor de periode van 1 september 2006 tot en met 31 december 2008.

3.5. Op 8 december 2006 wordt een ministerieel besluit genomen houdende de definiëring van de objectieve parameters en de programmatie voor de

subsiëdiëring van de centra voor algemeen welzijnswork in het kader van de ziekenfondsen.

Dit besluit wordt aangevochten voor de Raad van State en, in de loop van de procedure, ingetrokken, nadat in het auditoraatsverslag het middel gegrond was bevonden waarin wordt aangevoerd dat ten onrechte het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet was ingewonnen.

3.6. Nadat het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het betrokken ontwerp van ministerieel besluit wel werd ingewonnen, wordt op 29 augustus 2008 een nieuw ministerieel besluit genomen.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. Ambtshalve werpt de auditeur als exceptie op dat uit de bijgebrachte stukken niet blijkt dat de raad van bestuur van de verzoekende partij, of een door die raad van bestuur aangeduide persoon, rechtsgeldig heeft beslist om een beroep tot nietigverklaring in te dienen tegen het ministerieel besluit dat het voorwerp is van het voorliggende beroep.

4.2. In de laatste memorie voert de raadsman van de verzoekende partij aan dat de heer Lauwers in uitvoering van de beslissing van de raad van bestuur een mandaat heeft verleend om een beroep tot nietigverklaring in te dienen tegen een ministerieel besluit van 8 december 2006, en dat de heer Lauwers in uitvoering van dezelfde beslissing van de raad van bestuur een mandaat kon verlenen om in de voorliggende procedure op te treden.

Het besluit van 8 december 2006 is volgens de verzoekende partij immers "retroactief opgeheven" door het thans bestreden besluit, dat met ingang van 1 september 2006, dit is dezelfde datum van inwerkingtreding als het

ministerieel besluit van 8 december 2006, in eenzelfde regeling van de subsidiëring van de centra voor algemeen welzijnswerk voorziet.

Beoordeling

5. Rechtspersonen die een beroep bij de Raad van State indienen, moeten optreden via hun organen.

Artikel 45, vierde en vijfde lid, van de statuten van de verzoekende partij bepaalt het volgende :

"Het ziekenfonds treedt op in rechte en is in rechte vertegenwoordigd, zowel in de hoedanigheid van eiser als van verweerder, hetzij door de voorzitter, hetzij door elke door de Raad van Bestuur aangeduide persoon.

De Raad van Bestuur duidt de personen aan die het ziekenfonds kunnen vertegenwoordigen, de briefwisseling tekenen, in rechte optreden en de betalingen uitvoeren".

Volgens een door de verzoekende partij bijgebracht stuk, dat niet is gedateerd, treedt de heer Stefaan Lauwers, door de "beslissing van 27 september 2007" van de raad van bestuur, die werd genomen "krachtens artikel 45 van de statuten", op als vertegenwoordiger van de verzoekende partij. Steeds volgens datzelfde stuk verleent de verzoekende partij een mandaat aan een advocaat om een verzoekschrift tot nietigverklaring in te dienen bij de Raad van State "met betrekking tot het Ministerieel Besluit van 29 augustus 2008 houdende de definiëring van de objectieve parameters en de programmatie voor de subsidiëring van de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen".

Uit de samenlezing van dit document met de notulen van de vergadering van de raad van bestuur van 27 september 2007, dit is meer dan elf maanden voor de bestreden beslissing, blijkt dat de raad van bestuur besliste om een mandaat te verlenen aan de heer Stefaan Lauwers om "in rechte op te treden voor de Raad van State in naam van Partena OZV", en dit "in het kader" van het

annulatieberoep dat "zal (...) worden ingesteld door de Landsbond van de Onafhankelijke Ziekenfondsen".

Uit de voorgelegde stukken blijkt niet dat door de raad van bestuur van de verzoekende partij, of door een door die raad daartoe aangeduide persoon, rechtsgeldig werd beslist om een beroep tot nietigverklaring in te dienen bij de Raad van State tegen "het Ministerieel Besluit van 29 augustus 2008 houdende de definiëring van de objectieve parameters en de programmatie voor de subsidiëring van de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen".

Dat er inhoudelijk enig verband zou bestaan tussen het thans bestreden besluit en een ministerieel besluit van 8 december 2006, zoals de verzoekende partij in haar laatste memorie beweert, volstaat niet om een destijds gegeven machtiging om in het kader van laatstgenoemd besluit in rechte op te treden, ook te doen gelden als machtiging om een beroep tot nietigverklaring in te stellen tegen het thans bestreden besluit.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien november tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin